

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Asan/25/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017201788
Dátum vydania rozhodnutia: 10.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017201788.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: K. L. H., S., nar. XX.XX.XXXX, K.Z. XX, G. G., právne zastúpený advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská plavecká federácia, Za kasárňou 1, Bratislava, zastúpený: Mgr. Zuzana Zajíčková, advokátka, Dostojevského rad 17, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPF/2017/OK/U4/P zo dňa 02.08.2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/214/2017-79 zo dňa 13. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/214/2017-79 zo dňa 13. marca 2018 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/214/2017-109 zo dňa 12. júna 2018 z r u š u j e a v e c v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave podľa § 98 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „Správny súdny poriadok“ alebo „SSP“) odmietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPF/2017/OK/U4/P zo dňa 02.08.2017, ktorým odmietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Disciplinárnej komisie Slovenskej plaveckej federácie (ďalej len „SPF“) č. SPF/2017/DK/Z1/U5 zo dňa 11.05.2017. Prvostupňovým rozhodnutím Disciplinárna komisia SPF uložila žalobcovi disciplinárne opatrenie - pozastavenie výkonu funkcie Športovec - pretekár na 6 mesiacov nepodmienečne a pokutu 1.000,00 €.

2. Krajský súd v Bratislave v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že z obsahu spisového materiálu mal v prejednávanej veci za preukázané, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi oznámené jeho zverejnením na internetovej stránke žalovaného www.swimmsvk.sk dňa 16.08.2017.

3. V správnom súdnictve je podmienkou meritórneho prejednávania správnej žaloby skutočnosť, že táto je podaná v lehote do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.

4. Krajský súd v Bratislave konštatoval, že dvojmesačná lehota na podanie správnej žaloby plynula do 16.10.2017. Keďže žaloba žalobcu zo dňa 24.10.2017 bola podaná osobne na Krajskom súde v Bratislave dňa 24.10.2017, Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že žaloba bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty na jej podanie, t.j. oneskorene.

2.

5. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobca domáhal, aby kasačný súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/214/2017-79 zo dňa 13. marca 2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a j/ SSP.

6. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti označil záver Krajského súdu v Bratislave o oneskorenosti podania správnej žaloby zo strany žalobcu za nesprávny argumentujúci, že stanovenie dňa rozhodujúceho pre začatie plynutia lehoty na podanie správnej žaloby zo strany Krajského súdu v Bratislave nemalo oporu vo všeobecne záväzných právnych predpisoch ani vnútorných predpisoch žalovaného.

7. Vnútrotným predpisom žalovaného, aplikáciou ktorého údajne malo byť rozhodnutie žalovaného doručené žalobcovi dňa 16.08.2017 zverejnením na internetovej stránke žalovaného, je Disciplinárny poriadok SPF. Keďže Druhá hlava Tretej časti Disciplinárneho poriadku SPF, upravujúca odvolacie konanie, ustanovenie o doručovaní rozhodnutí účastníkom disciplinárneho konania neobsahuje, žalobca na základe uvedeného vydedukoval, že žalovaný pri doručovaní svojho rozhodnutia žalobcovi aplikoval analógiu legis a rozhodnutie doručoval podľa ustanovení §55 ods. 3 Disciplinárneho poriadku SPF. V tejto súvislosti žalobca zaujal stanovisko, že aplikácia analógie legis bola v prejednávacom prípade neprípustná.

8. Žalobca poukázal na čl. 50 ods. 2 Disciplinárneho poriadku SPF, v zmysle ktorého má byť disciplinárne konanie neverejné, avšak na zasadnutí disciplinárneho orgánu sa môže okrem členov disciplinárneho orgánu zúčastniť aj účastník disciplinárneho konania, jeho zákonný zástupca, jeho právny zástupca, splnomocnenec, osoby prizvané podľa odseku 4 a na základe súhlasu disciplinárneho orgánu aj dôverník alebo aj ďalšie osoby. Inými slovami povedané, konanie pred prvostupňovým disciplinárnym orgánom pripúšťa aj účasť účastníka disciplinárneho konania, ktorému môže byť v prípade jeho účasti na zasadnutí disciplinárneho orgánu podľa 55 ods. 3 rozhodnutie disciplinárneho orgánu oznámené. Z uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že v prípade prvostupňového konania by mal byť účastník oboznámený o čase a mieste konania zasadnutia prvostupňového disciplinárneho orgánu, je oprávnený sa ho zúčastniť a priamo v čase a na mieste konania sa dozvedieť aj jeho výsledok.

9. Naproti tomu, v prípade odvolacieho konania je situácia diametrálne odlišná, keďže Disciplinárny poriadok SPF účasť účastníka konania na zasadnutí Odvolacej komisie SPF nepredpokladá. To znamená, že účastník nie je oboznámený o čase a mieste konania zasadnutia odvolacieho disciplinárneho orgánu, nie je oprávnený sa ho zúčastniť a dozvedieť sa tak priamo v čase a na mieste konania jeho výsledok. Za najzávažnejší nedostatok v tejto súvislosti žalobca označil skutočnosť, že Disciplinárny poriadok SPF v Tretej hlave Druhej časti žiadnym spôsobom neupravuje spôsob, akým má byť rozhodnutie odvolacieho disciplinárneho orgánu doručené, resp. oznámené účastníkovi konania.

10. Použitie analógie legis s ustanoveniami 55 ods. 3 Disciplinárneho poriadku v prejednávacom prípade podľa názoru žalobcu neprichádza do úvahy s poukazom na procesné odlišnosti prvostupňového a odvolacieho konania. Žalobca zároveň podčiarkol, že jej použitie by bolo v neprospech žalobcu. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodovacia prax Najvyššieho správneho súdu Českej republiky (č.j. 2Asp 3/2006 zo dňa 14.03.2007, č.j. 1As 27/2008 zo dňa 16.04.2008, č.j. 2Asf 24/2005 zo dňa 14.07.2005) a Ústavného súdu Českej republiky (sp. zn. PL. ÚS 21/04 zo dňa 26.04. 2005) v otázke aplikácie analógie legis.

11. Opierajúc sa o závery vyššie uvedených rozhodnutí dospel žalobca k záveru, že Odvolacia komisia

SPF nebola oprávnená doručovať, resp. oznamovať žalobcovi svoje rozhodnutie spôsobom podľa 55 ods. 3 Disciplinárneho poriadku SPF, keďže tento spôsob bol v neprospech žalobcu, ktorý sa o zverejnení rozhodnutia na internete nemusel vôbec dozvedieť.

12. Keďže však v danom prípade ide o medzeru v Disciplinárnom poriadku SPF, ktorú nie je možné z vyššie uvedených dôvodov vyplniť prostredníctvom analógie legis a rozhodnutie Odvolacej komisie SPF je potrebné právne konformným spôsobom účastníkovi konania doručiť, bola podľa názoru žalobcu Odvolacia komisia SPF povinná na doručenie rozhodnutia aplikovať ustanovenia iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

13. Žalobca na tomto mieste konštatoval, že nakoľko podľa § 101 ods. 1 zákona č. 440/2015 Z.z. o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o športe“), sa na konania podľa tohto zákona nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, na základe systematického výkladu bola Odvolacia komisia SPF povinná na doručenie Rozhodnutia žalovaného žalobcovi aplikovať ustanovenia § 72, § 106, § 107 a § 111 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), ako predpisu obsahovo najvhodnejšieho (analógia iuris).

14. Aj napriek skutočnosti, že žalovaný nepostupoval v zmysle vhodnej analógie iuris podľa Civilného sporového poriadku, ktorej aplikácia by bola v prospech žalobcu, žalobca sa dňa 24.8.2017 o zverejnení rozhodnutia žalovaného dozvedel náhodným prezretím jeho webovej stránky a preto sa následne nedomáhal doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia v zmysle analógie iuris podľa § 106, § 107 a § 111 Civilného sporového poriadku. Žalobca však naďalej trval na tom, že v prípade zlyhania žalovaného, spočívajúcim v chybné aplikácii analógie legis v neprospech žalovaného, ktorý nemal možnosť sa dozvedieť, že rozhodnutie žalovaného bolo zverejnené na jeho webovej stránke, je potrebné postupovať v zmysle záverov vyjadrených v rozsudku rozšíreného senátu Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp.zn. 2 As 25/2007 zo dňa 17.02.2009.

15. V prejednávanej veci sa žalobca podľa jeho vlastného tvrdenia preukázateľne oboznámil s rozhodnutím žalovaného a s jeho obsahom nahliadnutím na webové sídlo žalovaného dňa 24.08.2017. Prípadné pochybnosti o tomto akte idú v prospech žalobcu.

16. Materiálna funkcia doručenia bola podľa žalobcu naplnená 24.08.2017, t.j. dňom, keď sa žalobca oboznámil s rozhodnutím žalovaného, aj keď k doručovaniu ako takému nedošlo, pretože zverejnenie na webovej stránke nemožno podľa názoru žalobcu považovať za doručovanie, ale iba za formu oznámenia, ktorá nie je doručovaním. Keďže žalobca si dotknuté rozhodnutie neprevzal a ani si ho objektívne nemohol prevziať, vyššie deklarovaný dátum oboznámenia sa s rozhodnutím žalovaného nevie preukázať iným spôsobom, ako svojím tvrdením. Žalobca zároveň uviedol, že za daný nedostatok nesie bremeno preukazovania žalovaný, nakoľko to bol práve žalovaný, ktorý pristúpil k použitiu analógie legis v neprospech žalobcu a oznamoval rozhodnutie žalovaného nevhodným spôsobom bez jeho doručovania.

17. Pokiaľ ide o problematiku doručovania písomností v správnom konaní a faktického sa zoznánia s obsahom rozhodnutia, žalobca v rámci kasačnej sťažnosti citoval viaceré rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, venujúce sa uvedenej otázke (rozsudok NSS ČR sp. zn. 1As 311/2017 zo dňa 15.02.2018, rozsudok NSS ČR sp. zn. 1Afs 148/2008 zo dňa 06.03.2009, rozsudok NSS ČR sp.zn. 6 As 45/2017 zo dňa 20.09.2017).

3.

18. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 06.09.2018, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol, alternatívne, aby v prípade, ak by Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že kasačná sťažnosť bola podaná oneskorene, aby túto odmietol. Žalovaný zároveň navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania.

19. Žalovaný v úvode svojho vyjadrenia poukázal na skutočnosť, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave bolo žalobcovi doručené dňa 21.03.2018, pričom v elektronickom spise je ako dátum vytvorenia a zaevidovania dokumentu Kasačná sťažnosť uvedený deň 24.04.2018. Vzhľadom na uvedené sa žalovaný domnieva, že kasačná sťažnosť bola podaná po zákonom stanovenej lehote, nakoľko v elektronickom spise bola vytvorená 24.04.2018 a v papierovej podobe doručená krajskému súdu dňa 25.04.2018. Žalovaný zastáva názor, že aj keby sa žalobca riadil poučením krajského súdu, ktoré bolo následne opravným uznesením zmenené, že lehota na podanie kasačnej sťažnosti je mesačná, predmetná lehota by uplynula v pondelok dňa 23.04.2018. Uvedené by teda podľa žalovaného znamenalo, že oneskorene bola podaná nielen žaloba, ale aj kasačná sťažnosť a preto žalovaný navrhol preskúmať podmienku včasnosti podania kasačnej sťažnosti aj vo vzťahu k pôvodne nesprávne uvedenej lehote na podanie kasačnej sťažnosti (jeden mesiac).

20. Žalovaný uviedol, že k splneniu podmienok konania sa už podrobne vyjadril podaním zo dňa 29.01.2018, v rámci ktorého preukázal rozhodujúcu skutočnosť pre začiatok plynutia lehoty na podanie správnej žaloby, a síce, že predmetné rozhodnutie žalovaného bolo zverejnené už dňa 16.08.2017, pričom od uvedeného dňa začala plynúť dvojmesačná prekluzívna lehota na podanie správnej žaloby.

21. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 454 SSP, v zmysle ktorého je pre rozhodnutie kasačného súdu rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z uvedeného žalovaný odvodil záver, že základom preskúmania v prípade kasačnej sťažnosti, a teda základom preskúmania právoplatného rozhodnutia krajského súdu, je preskúmanie skutkového stavu, z ktorého vychádzal krajský súd, pričom krajský súd vychádzal zo skutkového stavu, keď žalobca tvrdil, že správnu žalobu podal v lehote dvoch mesiacov od zverejnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného (a nie od reálneho údajného oboznámenia s jeho obsahom).

22. Žalovaný uviedol, že Krajský súd v Bratislave pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu, ktorý zadefinoval sám žalovaný v správnej žalobe (ktorý skutkový stav žalobca pozmenil následne až vo svojej kasačnej sťažnosti) a ktorý predstavoval plynutie lehoty na podanie správnej žaloby od dňa oznámenia - zverejnenia napadnutého rozhodnutia na webovom sídle žalobcu.

23. Žalovaný zdôraznil, že v kasačnej sťažnosti žalobca účelovo uvádzal iné tvrdenie, ako v podanej správnej žalobe, a to, že v skutočnosti mu napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo doručené spôsobom materiálnej funkcie doručenia, ktorá mala byť naplnená 24.08.2017, teda dňom, kedy sa mal údajne oboznámiť s rozhodnutím žalovaného, čo podložil rôznymi rozhodnutiami českých súdov, ktoré vychádzajú z odlišných skutkových okolností a vecne nesúvisia s prejednávaným prípadom. Žalovaný sa zároveň domnieva, že žalobca tvrdenie o spôsobe materiálnej funkcie doručenia žiadnym spôsobom nepreukázal, čím neuniesol dôkazné bremeno.

24. V súvislosti s rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 1 Afs 95/2015, citovaným v podanej kasačnej sťažnosti, zo znenia ktorého vyplýva, že zásada materiálneho doručenia viaže okamih doručenia na reálnu možnosť sa s napadnutým rozhodnutím zoznámiť, žalovaný uviedol, že v tomto prípade išlo o nedoručenie rozhodnutia pri správe daní v Českej republike, o ktorom sa sťažovateľ dozvedel nahliadnutím do spisu. Na prípad žalobcu je však tento spôsob doručenia - prostredníctvom zásady materiálneho doručenia, podľa názoru žalovaného neuplatniteľný, nakoľko žalobca mal reálne možnosť oboznámiť sa s rozhodnutím žalovaného práve v deň zverejnenia rozhodnutia, a to už dňa 16.08.2017. Žalovaný taktiež vyjadril domnienku, že keďže bol žalobca členom žalovaného a zároveň účastníkom disciplinárneho konania, mal vedomosť o spôsobe doručovania rozhodnutí zverejnením na webovom sídle žalovaného, a preto ide podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu o účelovú obranu.

25. Žalovaný zároveň zdôraznil, že žalovaný predstavuje občianske združenie, a teda súkromnoprávny subjekt, ktorý sa riadi stanovami a inými poriadkami, ktoré majú charakter multilaterálnej súkromnoprávnej dohody členov občianskeho združenia, ktoré sa títo členovia zaviazali dodržiavať a

preto, ak si takíto členovia dohodli spôsob doručovania formou zverejňovania na webovom sídle žalovaného, je potrebné tento spôsob rešpektovať. Príslušnými písomnými normami (Disciplinárny poriadok SPF) sa riadia všetci členovia a predovšetkým podľa nich musia postupovať orgány občianskeho združenia (Disciplinárne orgány).

26. Relevantným právnym predpisom v danej veci je zákon o športe, ktorého ustanoveniami sú žalobca aj žalovaný pri riešení sporov v športe a v rámci nich aj v disciplinárnych konaniach viazaní. Citovaný zákon v ustanovení § 52 ods. 3 uvádza, že „Orgány na riešenie sporov vykonávajú pôsobnosť podľa odseku 2 v súlade s pravidlami súťaže, predpismi športovej organizácie, ku ktorej má príslušnosť, medzinárodnými športovými pravidlami, predpismi a rozhodnutiami pri dodržiavaní zásad spravodlivého procesu.“ Podľa § 54 ods. 1 predmetného zákona, "Disciplinárne konanie môžu viesť disciplinárne orgány športovej organizácie voči športovcovi, športovému odborníkovi, športovej organizácii alebo inej osobe, ktorá má príslušnosť k športovej organizácii, za porušenie pravidiel súťaže, predpisov športového zväzu alebo rozhodnutia športového zväzu, ktorého sa dopustila v čase, keď mala príslušnosť k športovej organizácii."

27. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení podľa názoru žalovaného vyplýva, že člen občianskeho združenia, ktorý prijal záväzok dodržiavať stanovy a predpisy tohto občianskeho združenia, je disciplinárne zodpovedný za svoje skutky, ktorých sa dopustil v čase, keď bol členom tohto občianskeho združenia, aj keď už členom tohto občianskeho združenia nie je, a súčasne, že tieto skutky sú a musia byť prerokované v súlade s predpismi športovej organizácie, t.j. predpismi žalovaného, ktoré jasne, zrejme a podrobne upravujú priebeh disciplinárneho konania a v rámci toho aj spôsob, akým je rozhodnutie disciplinárneho konania, resp. odvolacieho disciplinárneho konania oznamované - doručované previnilcovi - žalobcovi. Žalobca ako člen občianskeho združenia je a bol s týmito pravidlami oboznámený a zaviazal sa ich dodržiavať a rešpektovať.

28. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný konštatoval, že žalobca si účelovo prispôbuje lehoty a tým aj následne právnu argumentáciu pre zdôvodnenie prípadnej včasnosti jeho procesných úkonov, keď v prípade žaloby, ktorú podal dňa 24.10.2017, krajskému súdu uvádzal, že lehotu na jej podanie odvodzoval od zverejnenia rozhodnutia žalovaného, dátum zverejnenia ktorého bol a je nemenný (16.08.2018) a naproti tomu následne v podanej kasačnej sťažnosti už zrazu lehotu na podanie správnej žaloby odvodzuje (v úplnom protiklade k tvrdeniam uvedeným v žalobe a k tvrdeniam, ktoré boli základom a skutkovým stavom pre vydanie napádaného rozhodnutia krajského súdu) od iného dátumu (24.08.2017), t.j. od údajného reálneho prečítania - oboznámenia sa so zverejneným napádaným rozhodnutím žalovaného, ktoré však ale žiadnym spôsobom nepreukázal.

29. Žalovaný zdôraznil, že rozhodnutie zverejnil už dňa 16.08.2017, čo znamená, že od uvedeného dňa mal žalobca reálnu možnosť sa s napadnutým rozhodnutím zoznámiť. Z uvedeného dôvodu podľa názoru žalovaného neobstojí argumentácia žalobcu, že sa s rozhodnutím oboznámil až 24.08.2017 a navyše je v rozpore s rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami, ktoré bol povinný uviesť a aj uvádzal v samotnej správnej žalobe.

30. Rovnako tak podľa žalovaného neobstojí argumentácia žalobcu, že v prípade rozhodovania Odvolacej komisie žalovaného nebola upravená otázka doručovania rozhodnutí účastníkom konania, nakoľko z čl. 62 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SPF jasne vyplýva, že „Pri rozhodovaní o odvolaní postupuje odvolacia komisia v zmysle stanov SPF a tohto disciplinárneho poriadku", a teda pre doručovanie rozhodnutí účastníkom konania platia ustanovenia Disciplinárneho poriadku a aj čl. 55 ods. 3 písm. b/ Disciplinárneho poriadku SPF, v ktorom je upravený spôsob oznámenia rozhodnutia. Na základe uvedeného žalovaný dospel k záveru, že Disciplinárna komisia SPF ako disciplinárny orgán prvého stupňa a aj Odvolacia komisia SPF ako disciplinárny orgán druhého stupňa oznamujú všetky svoje rozhodnutia vyššie špecifikovaným spôsobom, pričom žalobcovi bol takýto spôsob oznamovania disciplinárnych opatrení a rozhodnutí disciplinárnych orgánov známy a bol s tým ako člen SPF uzrozumený.

31. V závere vyjadrenia žalovaný konštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný predstavuje občianske združenie a nie je orgánom verejnej správy v zmysle § 4 SSP, v prejednávanej veci sa nejednalo o administratívny spor a z uvedeného dôvodu žalobca nemal aktívnu procesnú legitímáciu, keďže nešlo o správne trestanie. Podľa § 7 písm. d/ SSP, správne súdy nepreskúmajú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese.

4.

32. Žalobca sa k replike žalovaného ku kasačnej sťažnosti vyjadril písomnou duplikou, doručenou Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 12.12.2018, v ktorej v súvislosti s preukázaním včasnosti podania kasačnej sťažnosti uviedol, že v súdnom spise by sa mala nachádzať obálka, v ktorej bola kasačná sťažnosť správne súdu doručená a na ktorej je poštová pečiatka zo dňa 23.04.2018. Žalobca za účelom preukázania tvrdenej skutočnosti priložil kópiu podacieho lístka.

33. V súvislosti s tvrdením žalovaného, že zo strany žalobcu došlo v kasačnej sťažnosti k pozmeneniu skutkového stavu oproti skutkovému stavu, z ktorého vychádzal správny súd a že takto pozmenená skutočnosť nemôže byť predmetom preskúmania kasačného súdu, žalobca poukázal na § 441 SSP, podľa ktorého v kasačnom konaní možno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti. Zistenie, že rozhodnutie žalovaného bolo uverejnené 16.08.2017 a nie 24.08.2017, ako sa pôvodne žalobca domnieval, nemôže podľa názoru žalobcu znemožňovať použitie nových tvrdení za účelom preukázania, že 16.08.2017 rozhodnutie žalovaného síce bolo zverejnené, avšak žalobca sa o jeho zverejnení nedozvedel a dozvedel sa o ňom až 24.08.2017.

34. K žalovaným namietanému poukazu žalobcu na zahraničné rozhodnutia súdov, ktoré podľa jeho názoru vychádzajú z odlišných skutkových okolností a vecne vôbec nesúvisia s prejednávaným prípadom, žalobca uviedol, že ním citované rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Českej republiky a Ústavného súdu Českej republiky sa týkajú neprípustnosti použitia analógie legis či analógie iuris v neprospech účastníka konania.

35. Žalobca opätovne poukázal na čl. 55 ods. 3 Disciplinárneho poriadku SPF, ktorý síce v súvislosti s prvostupňovým konaním upravuje oznamovanie rozhodnutia o uložení disciplinárneho opatrenia aj oznámením výroku rozhodnutia na webovom sídle SPF, a to popri vyhlásení rozhodnutia previnilcovi pri osobnej účasti na prerokovaní disciplinárneho opatrenia, avšak oba tieto spôsoby oznámenia rozhodnutia sú prepojené v tom zmysle, že účastník konania má právo na vyhlásenie rozhodnutia pri osobnej účasti, na ktorú má tiež právo podľa článku 50 ods. 2 Disciplinárneho poriadku SPF. Vzhľadom na skutočnosť, že osobná účasť na prerokovaní odvolania pred odvolacou komisiou v praxi nie je dostupná, § 55 ods. 3 písm. a/ Disciplinárneho poriadku, je podľa názoru žalobcu v odvolacom konaní neaplikovateľný. Oznamovanie výroku rozhodnutia o uložení disciplinárneho opatrenia na webovom sídle SPF po vydaní rozhodnutia, je iba náhradným spôsobom doručovania pre prípad, že previnilec sa nedostaví na prerokovanie disciplinárneho previnenia. Keďže v odvolacom konaní v praxi nedochádza k vyhláseniu rozhodnutia v prítomnosti previnilca, žalobca dospel k záveru, že v danom prípade neprichádza do úvahy ani náhradný spôsob doručenia, nakoľko by nedošlo k použitiu analógie legis v jej celstvom význame, ale iba k účelovej aplikácii § 55 ods. 3 písm. b/ Disciplinárneho poriadku SPF. Išlo by tak iba o čiastkovú analógiu, ktorá by však bola použitá v neprospech účastníka konania, pretože by sa naň aplikovalo pravidlo, ktoré sa riadne aplikuje iba v prípade neúčasti účastníka konania na prerokovaní disciplinárneho previnenia, ktoré by spočívalo v počítaní lehoty na podanie žaloby od oznámenia rozhodnutia disciplinárnej komisie o disciplinárnom previnení na webovom sídle SPF bez toho, aby mal účastník konania právo na individuálne zoznámenie sa s rozhodnutím, aké má v prípade prvostupňového disciplinárneho konania.

36. Podľa žalobcu akékoľvek analogické skrátenie lehoty na podanie opravného prostriedku analogickým stanovením náhradného spôsobu doručenia ako následku oznámenia rozhodnutia na webovom sídle správneho orgánu aj pre prípad, že sa o takomto oznámení rozhodnutia účastník konania nedozvedel, je

vždy v neprospech účastníka konania.

37. Žalobca zdôraznil, že hoci podľa § 17 ods. 1 písm. k/ zákona o športe je národný športový zväz povinný zverejniť na svojom webovom sídle rozhodnutie disciplinárnych orgánov, neznamená to, že ich má oznamovať výlučne takýmto spôsobom pre účely začatia plynutia prekluzívnej lehoty na podanie správnej žaloby vo veciach správneho trestania. Podľa názoru žalobcu je povinnosťou žalovaného stanoviť taký spôsob oznamovania rozhodnutí disciplinárnych orgánov, ktorý preukázateľne potvrdí objektívnu možnosť oboznámenia sa účastníka konania s rozhodnutím disciplinárnych orgánov, pod ktorou je možné chápať iba stav, že účastník konania má rozhodnutie k dispozícii.

38. Neprípustnosť analógie článku 55 ods. 3 písm. b/ Disciplinárneho poriadku na oznamovanie rozhodnutí odvolacej komisie odôvodnil žalobca aj skutočnosťou, že podľa čl. 55 ods. 3 písm. b/ sa má na webovom sídle SPF po vydaní rozhodnutia oznamovať iba jeho výrok. Výnimka pre zverejnenie celého rozhodnutia je daná iba vtedy, ak disciplinárna komisia tak rozhodne. Ak by mala plynúť prekluzívna dvojmesačná lehota na podanie správnej žaloby od okamihu, keď bol zverejnený iba výrok rozhodnutia odvolacej komisie, tak uvedeným dochádza k ukracovaniu na základných právach na spravodlivé súdne konanie a súdnu ochranu v neprospech účastníka konania.

39. Žalovaný odvodzoval použiteľnosť čl. 55 ods. 3 písm. b/ Disciplinárneho poriadku SPF v odvolacom konaní zo znenia čl. 62 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SPF, podľa ktorého: „Pri rozhodovaní o odvolaní postupuje odvolacia komisia v zmysle stanov SPF a tohto disciplinárneho poriadku.“ Žalobca v tejto súvislosti upozornil na skutočnosť, že použitie disciplinárneho poriadku na rozhodovanie o odvolaní nie je formulované spôsobom, akým sa formuluje subsidiárne použitie všeobecných ustanovení na prípad odvolacieho konania. Ak sa však na základe takejto prikázanej analógie použijú na odvolacie konanie ustanovenia Disciplinárneho poriadku SPF týkajúce sa rozhodovania, kam nepochybne patrí nielen článok 55 ods. 3 písm. b/, ale aj článok 55 ods. 3 písm. a/ Disciplinárneho poriadku, musela by byť účastníkovi konania umožnená osobná účasť na prerokovávaní odvolania odvolacou komisiou. Inak by došlo k uplatneniu analógie v neprospech účastníka konania, pretože by mal znemožnené dozvedieť sa o obsahu rozhodnutia v jeho osobnej prítomnosti.

40. Nakoľko uvedenú možnosť žalobca nemal, nedošlo k použitiu prikázanej analógie v prospech účastníka konania. Účastník konania musí mať možnosť na osobné oboznámenie sa v prítomnosti oznamujúceho orgánu s jeho rozhodnutím. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že prerokovanie odvolania odvolacou komisiou s vylúčením prítomnosti účastníka konania v praxi je v rozpore s článkom 62 ods. 1 Disciplinárneho poriadku.

41. Žalobca súčasne namietal tvrdenie žalovaného, že žalobca mal reálnu možnosť oboznámiť sa s napadnutým rozhodnutím už 16.08.2017. Ani jedno z rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, citovaných v podanej kasačnej sťažnosti, pojem „reálna možnosť oboznámiť sa s rozhodnutím“ neviazalo na uverejnenie rozhodnutia na webovom sídle, ktoré podľa názoru žalobcu nemôže samo o sebe slúžiť ako prostriedok nahrádzajúci doručovanie písomných rozhodnutí do rúk účastníka konania. Je zrejmé, že uverejnenie na webovom sídle nemožno považovať za „dostanie sa do sféry dispozície adresáta“. Zverejnením na internete teda v žiadnom prípade nedochádza k vzniku reálnej možnosti oboznámiť sa s rozhodnutím, pretože účastník konania o zverejnení vôbec nemusí vedieť a ničoho nemožno vyvodzovať, že by o ňom mal vedieť.

42. Žalovaný vo svojej replike ku kasačnej sťažnosti uviedol, že v predmetnej veci je potrebné prihliadať aj na fikciu doručenia. Podľa názoru žalobcu z článku 55 ods. 3 písm. b/ Disciplinárneho poriadku SPF nevyplýva žiadna fikcia doručenia v zmysle, že by sa rozhodnutie považovalo za doručené jeho zverejnením, aj keď sa o jeho zverejnení na webovom sídle účastník konania nedozvedel. Právna fikcia musí byť formulovaná výslovne, obdobne ako je tomu v ustanovení §106 ods. 3 Civilného sporového poriadku, § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku, § 26 Správneho poriadku.

43. Pokiaľ by teda žalovaný chcel zohľadniť fikciu doručenia, musel by podľa žalobcu na základe

analogie iuris akceptovať 15-dňovú lehotu podľa § 106 ods. 3, resp. § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ktorá musí od zverejnenia na webovom sídle uplynúť, aby mohla nastať fikcia doručenia.

44. Žalobca zároveň zdôraznil, že na rozdiel od žalovaného zastáva názor, že Disciplinárna komisia SPF a Odvolacia komisia SPF predstavujú orgány verejnej správy podľa § 4 SSP, nakoľko sú jednoznačne orgánmi záujmovej samosprávy, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoba a právnickej osoby v oblasti verejnej správy. Žalobca podčiarkol, že napriek skutočnosti, že národný športový zväz je občianskym združením, právomoc disciplinárnych orgánov je právomocou orgánov záujmovej samosprávy.

45. Žalobca v závere svojho vyjadrenia konštatoval, že úlohou súdu je interpretovať vzniknutú situáciu a medzery v Disciplinárnom poriadku SPF tak, aby žalobca nebol ukrátený na dvojmesačnej lehote na podanie správnej žaloby, plynúcej od oznámenia rozhodnutia žalovaného. Súčasne je potrebné vykladať pojem „oznámenie“ reštriktívne v zmysle, že ide o prípady, keď sa rozhodnutie dostane do dispozičnej sféry účastníka - prevezme ho, nahliadne do spisu, kde sa rozhodnutie nachádza, avšak nie o prípady, keď dôjde k zverejneniu rozhodnutia na webovom sídle žalovaného. V takejto situácii žalobca požaduje splnenie legitímnych podmienok fikcie doručenia, t.j. uplynutie 15-dňovej lehoty od zverejnenia rozhodnutia. Vzhľadom na existenciu rizika, že súd neposúdi 24.08.2017 ako deň fikcie oznámenia rozhodnutia, t.j. materiálneho doručenia, je podľa žalobcu potrebné uplatniť analogicky fikciu doručenia s použitím § 106 ods. 3, resp. § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku a považovať za deň doručenia dátum 31.8.2018.

5.

46. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP) a kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP).

47. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

48. Podľa § 4 SSP, orgánmi verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumejú

- a) orgány štátnej správy,
- b) orgány územnej samosprávy, ktorými sú obce, mestá, a v hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave a v meste Košice mestské časti a samosprávne kraje,
- c) orgány záujmovej samosprávy, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy,
- d) právnické osoby a fyzické osoby, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy,
- e) štátne orgány, iné orgány alebo subjekty, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy.

49. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

50. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že Disciplinárna komisia SPF rozhodnutím č. 2017/DK/Y1/U5 zo dňa 11.05.2017 začala disciplinárne konanie voči žalobcovi za porušenie povinnosti notifikovať Slovenskú antidopingovú agentúru o návrate k aktívnej športovej činnosti. Následne rozhodnutím č. SPF/2017/DK/Z1/U5 zo dňa

11.05.2017 Disciplinárna komisia Slovenskej plaveckej federácie uložila žalobcovi disciplinárne opatrenie - pozastavenie výkonu funkcie Športovec - pretekár na 6 mesiacov nepodmienečne a pokutu 1.000,00 €. Žalobca podal proti uvedenému rozhodnutiu odvolanie, o ktorom rozhodla Odvolacia komisia SPF rozhodnutím č. SPF/2017/OK/U4/P zo dňa 02.08.2017 tak, že odvolanie odmietla.

51. Rozhodnutie žalovaného č. SPF/2017/OK/U4/P zo dňa 02.08.2017 bolo zverejnené na internetovej stránke žalovaného www.swimmsvk.sk dňa 16.08.2017. Žalobca podal následne správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti predmetného rozhodnutia žalovaného, ktorá bola podaná osobne na Krajskom súde v Bratislave dňa 24.10.2017.

6.

52. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

53. Podľa § 69 ods. 4 SSP, lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

54. Podľa § 69 ods. 5 SSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň; to neplatí na lehotu určenú podľa hodín.

55. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

56. Podľa § 181 ods. 1 SSP, fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

57. Podľa § 181 ods. 4 SSP, zmeškanie lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť.

58. Podľa § 4 ods. 1 zákona o športe, športovec vykonáva šport ako profesionálny športovec, amatérsky športovec alebo ako neorganizovaný športovec.

59. Podľa § 4 ods. 2 zákona o športe, profesionálny športovec a amatérsky športovec vykonáva šport v športovej organizácii, za ktorú je registrovaný v zdrojovej evidencii.

60. Podľa § 4 ods. 3 zákona o športe, profesionálny športovec vykonáva šport

- a) na základe zmluvy o profesionálnom vykonávaní športu, ak výkon jeho činnosti spĺňa znaky závislej práce,
- b) na základe pracovnoprávneho vzťahu alebo obdobného pracovného vzťahu podľa osobitného predpisu v rezortnom športovom stredisku alebo
- c) ako samostatne zárobkovo činná osoba.

61. Podľa § 4 ods. 4 zákona o športe, amatérsky športovec vykonáva šport

- a) na základe zmluvy o amatérskom vykonávaní športu, ak
 1. rozsah vykonávania športu, aj ak spĺňa znaky závislej práce, počas jedného kalendárneho roka nepresahuje osem hodín v týždni, päť dní v mesiaci alebo 30 dní v kalendárnom roku,
 2. zmluva športovca nezaväzuje k účasti na príprave na súťaž alebo
 3. vykonáva šport v rámci jednej súťaže alebo viacerých navzájom súvisiacich súťaží v krátkom

časovom období,

- b) na základe zmluvy o príprave talentovaného športovca,
- c) na základe dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru alebo
- d) bez zmluvy.

62. Podľa § 4 ods. 5 zákona o športe, talentovaným športovcom je športovec do 23 rokov veku, ktorý prejavil vysokú úroveň talentu, športových zručností a športových schopností a je zaradený do zoznamu talentovaných športovcov.

63. Podľa § 4 ods. 6 zákona o športe, aktívnym športovcom je športovec, ktorý sa v poslednom roku zúčastnil najmenej na troch súťažiach organizovaných športovou organizáciou, za ktorú je registrovaný v zdrojovej evidencii; za účasť na súťaži sa nepovažuje účasť na súťaži športu pre všetkých.

64. Podľa § 8 ods. 1 zákona o športe, športovou organizáciou je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti alebo cieľom činnosti je športová činnosť; športovou organizáciou nie je orgán verejnej správy.

65. Podľa § 16 ods. 1 zákona o športe, národný športový zväz je športový zväz uznaný ministerstvom školstva, ktorý spĺňa tieto podmienky:

- a) je členom medzinárodnej športovej organizácie s celosvetovou pôsobnosťou pre príslušný šport,
- b) vykonáva výlučnú pôsobnosť pre príslušný šport na území Slovenskej republiky,
- c) má najmenej päť súťažiacich športových klubov registrovaných v registri právnických osôb v športe a najmenej 100 aktívnych športovcov registrovaných za športový klub v registri fyzických osôb v športe,
- d) organizuje celoštátnu súťaž dospelých a celoštátnu súťaž mládeže najmenej dva po sebe nasledujúce roky,
- e) zabezpečuje výber a prípravu športovcov do športovej reprezentácie a ich účasť na medzinárodných súťažiach a
- f) zabezpečuje starostlivosť o talentovaných športovcov.

66. Podľa § 16 ods. 2 zákona o športe, národný športový zväz tiež

- a) zastupuje, chráni a presadzuje záujmy príslušného športu vo vzťahu k orgánom verejnej správy, medzinárodným športovým organizáciám a iným športovým organizáciám, ktorých je členom,
- b) navrhuje športových reprezentantov na zaradenie do rezortného športového strediska,
- c) zaraďuje športovcov do zoznamu talentovaných športovcov podľa výkonnostných kritérií určených predpisom národného športového zväzu,
- d) vedie a každoročne zverejňuje zoznam talentovaných športovcov, ktorý obsahuje údaje v rozsahu podľa § 80 ods. 2 písm. a/, b/, f/, k/, n/ až q/,
- e) metodicky riadi a usmerňuje prípravu talentovaných športovcov,
- f) organizuje a riadi celoštátne súťaže a iné súťaže alebo ich organizovaním a riadením poveruje inú športovú organizáciu,
- g) schvaľuje podmienky účasti športovej organizácie v súťaži podľa písmena f) a udeľuje športovej organizácii právo na účasť v nej na základe ich splnenia,
- h) vedie zoznam športových reprezentantov, ktorý obsahuje údaje v rozsahu podľa § 80 ods. 2 písm. a/, b/, f/, k/, n/ až q/,
- i) určuje druhy športových odborníkov pre príslušný šport vrátane odbornej spôsobilosti vyžadovanej na vykonávanie odbornej činnosti v športe, zabezpečuje ich odbornú prípravu a overuje ich odbornú spôsobilosť,
- j) oceňuje športovcov, ktorí dosiahli mimoriadne športové výsledky vo vrcholovom športe, a osobnosti, ktoré sa zaslúžili o propagáciu a rozvoj príslušného športu,
- k) uznáva odbornú kvalifikáciu športových odborníkov, ak sa na uznanie príslušnej odbornej kvalifikácie nevzťahuje osobitný predpis,¹³⁾
- l) podporuje výstavbu športovej infraštruktúry.

67. Podľa § 17 ods. 1 písm. k/ zákona o športe, národný športový zväz zverejňuje na svojom webovom

sídle a v informačnom systéme športu rozhodnutia disciplinárnych orgánov a rozhodnutia orgánov na riešenie sporov.

68. Podľa § 17 ods. 2 písm. a/ zákona o športe, národný športový zväz je povinný mať stanovy v súlade s § 19 až 23.

69. Podľa § 54 ods. 1 zákona o športe, disciplinárne konanie môžu viesť disciplinárne orgány športovej organizácie voči športovcovi, športovému odborníkovi, športovej organizácii alebo inej osobe, ktorá má príslušnosť k športovej organizácii, za porušenie pravidiel súťaže, predpisov športového zväzu alebo rozhodnutia športového zväzu, ktorého sa dopustila v čase, keď mala príslušnosť k športovej organizácii.

70. Podľa § 79 ods. 1 zákona o športe, informačný systém športu je informačným systémom verejnej správy, ktorého správcom a prevádzkovateľom je ministerstvo školstva.

71. Podľa § 79 ods. 2 zákona o športe, informačný systém športu tvoria tieto moduly:

- a) register fyzických osôb v športe,
- b) register právnických osôb v športe,
- c) verejný portál informačného systému športu (ďalej len "športový portál"),
- d) odbornej prípravy športových odborníkov.

72. Podľa § 79 ods. 3 zákona o športe, na účely identifikácie prideli informačný systém športu každej fyzickej osobe v športe a každej právnickej osobe v športe jedinečný identifikátor osoby.

73. Podľa § 79 ods. 4 zákona o športe, údaje v informačnom systéme športu sa považujú za úplné, správne a pravdivé, kým nie je preukázaný opak. Za úplnosť, správnosť a pravdivosť údajov zapísaných v informačnom systéme športu zodpovedá osoba, ktorá zápis vykonala.

74. Podľa § 79 ods. 5 zákona o športe, povinné údaje sa do informačného systému športu zapisujú priamym vložením alebo automatickou synchronizáciou údajov v zdrojovej evidencii športovej organizácie s údajmi v informačnom systéme športu.

75. Podľa § 79 ods. 6 zákona o športe, na poskytovanie údajov z informačného systému športu sa nevzťahuje osobitný predpis.

76. Podľa § 80 ods. 1 zákona o športe, do registra fyzických osôb v športe sa zapisujú údaje o fyzických osobách, ktoré vykonávajú športovú činnosť ako

- a) profesionálny športovec,
- b) amatérsky športovec,
- c) športový odborník podľa § 6 ods. 1,
- d) držiteľ športového poukazu.

77. Podľa § 80 ods. 2 zákona o športe, o každej fyzickej osobe sa do registra fyzických osôb v športe zapisujú tieto údaje:

- a) meno, priezvisko, titul,
- b) dátum narodenia,
- c) identifikačné číslo organizácie, ak ide o samostatne zárobkovo činnú osobu,
- d) jedinečný identifikátor osoby,
- e) rodné číslo,
- f) štátna príslušnosť,
- g) adresa trvalého pobytu alebo obdobného pobytu,
- h) obchodné meno a miesto podnikania, ak ide o fyzickú osobu - podnikateľa,
- i) adresa na doručovanie,
- j) adresa elektronickej pošty,

k) číslo bankového účtu na príjem a použitie

l) dotácie,

m) sponzorského,

n) druh športu,

o) druh vykonávanej odbornej činnosti v športe,

p) právny titul, na základe ktorého fyzická osoba vykonáva športovú činnosť za športovú organizáciu; pri zmluvnom vzťahu sa uvedie údaj o období trvania zmluvy,

q) športové výsledky na významných súťažiach,

r) čestné štátne tituly a ocenenia,

s) príslušnosť k športovým organizáciám,

t) dátum poslednej účasti na súťaži,

u) dátum úhrady ročného príspevku podľa § 9 ods. 1 a členského príspevku,

v) označenie zdrojovej evidencie.

78. Podľa § 80 ods. 3 zákona o športe, o fyzickej osobe sa do registra fyzických osôb v športe okrem údajov podľa odseku 2 zapisujú aj údaje o závažnom porušení povinnosti podľa § 98.

79. Podľa § 82 ods. 2 písm. f/ bod 5 zákona o športe, na športovom portáli sa okrem údajov podľa odseku 1 zverejňujú aj pozvánky, programy, prezenčné listiny, zápisnice zo zasadnutí a rozhodnutia orgánov národného športového zväzu alebo národnej športovej organizácie, ktorými sú disciplinárne orgány.

80. Podľa § 99 ods. 1 zákona o športe, rozhodnutia, ktoré sa zverejňujú podľa tohto zákona, sa zverejnia až po nadobudnutí právoplatnosti, ak predpisy športového zväzu neustanovujú inak.

81. Podľa § 99 ods. 2 zákona o športe, ak úkon, ktorý má byť vykonaný prostredníctvom informačného systému športu nemožno takto vykonať, povinná osoba ho vykoná v listinnej forme. Ak nie je možné zverejnenie, povinná osoba informáciu zverejní na svojom webovom sídle.

82. Podľa § 99 ods. 3 zákona o športe, ak pre niektorý šport v Slovenskej republike nepôsobí národný športový zväz, plní úlohy národného športového zväzu športová organizácia, ktorá je členom medzinárodnej športovej organizácie, združujúca športové kluby a športovcov v tomto športe.

83. Podľa § 99 ods. 4 zákona o športe, písomnosti sa doručujú

a) do elektronickej schránky adresáta uvedenej na účely doručovania v informačnom systéme športu,

b) postupom podľa osobitného predpisu³⁷⁾ do elektronickej schránky, ak ju má adresát aktivovanú,

c) prostredníctvom poskytovateľa poštových služieb, alebo

d) verejnou vyhláškou prostredníctvom informačného systému športu.

84. Podľa čl. 1 ods. 1 Stanov Slovenskej plaveckej federácie, slovenská plavecká federácia je športovou organizáciou podľa § 8 ods. 1 zákona č. 440/2015 Z. z. o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "Zákon"), ktorá má právnu formu občianskeho združenia založeného podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „SPF“), ktorá na území Slovenskej republiky plní úlohy národného športového zväzu.

85. Podľa čl. 50 ods. 2 Disciplinárneho poriadku SPF, disciplinárne konanie je neverejné. Na zasadnutí disciplinárneho orgánu sa môže okrem členov disciplinárneho orgánu zúčastniť aj účastník disciplinárneho konania, jeho zákonný zástupca, jeho právny zástupca, splnomocnenec, osoby prizvané podľa odseku 4 a na základe súhlasu disciplinárneho orgánu aj dôverník alebo aj ďalšie osoby.

86. Podľa čl. 55 ods. 3 Disciplinárneho poriadku SPF, disciplinárna komisia oznamuje rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia

a) vyhlásením rozhodnutia previnilcovi, ak sa osobne zúčastnil na prerokovaní disciplinárneho previnenia,

b) oznámením výroku rozhodnutia na webovom sídle SPF po vydaní rozhodnutia, ak nebolo rozhodnuté, že sa na webovom sídle SPZ zverejní celé rozhodnutie; v záujme preventívneho a výchovného pôsobenia môže disciplinárna komisia rozhodnúť o zverejnení rozhodnutia v úradnej správe v plnom znení.

87. Podľa čl. 62 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SPF, pri rozhodovaní o odvolaní postupuje odvolacia komisia v zmysle stanov SPF a tohto disciplinárneho poriadku.

7.

88. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave v spojení s opravným uznesením po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a k nemu pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

89. Vo vzťahu k žalovaným namietanej oneskorenosti podania kasačnej sťažnosti žalobcom Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že z údajov obsiahnutých v súdnom spise má za preukázané, že kasačná sťažnosť bola podaná (elektronicky, ako aj na poštovú prepravu) dňa 23.04.2018. Vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave bolo žalobcovi doručené dňa 21.03.2018, pričom posledný deň procesnej lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, určený v súlade s pravidlami pre počítanie lehôt stanovenými v § 69 SSP, pripadol na 23.04.2018, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že objektívna podmienka prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku v podobe dodržania lehoty na jeho podanie bola v danom prípade splnená.

90. V predmetnej právnej veci bola spornou forma oznámenia rozhodnutia žalovaného č. SPF/2017/OK/U4/P zo dňa 02.08.2017, ktorým odmietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Disciplinárnej komisie SPF č. SPF/2017/DK/Z1/U5 zo dňa 11.05.2017, a to spôsobom jeho uverejnenia na webovom sídle žalovaného a následné posúdenie otázky včasnosti podania správnej žaloby v zmysle ustanovenia § 181 SSP v kontexte správnosti určenia začiatku plynutia lehoty na jej podanie.

91. Predtým, ako Najvyšší súd Slovenskej republiky pristúpil k posúdeniu kasačnej sťažnosti žalobcu v intenciách námietok v nej vymedzených, sa zaoberal otázkou právomoci správneho súdu v prejednávanej veci konať a rozhodnúť. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti považoval za nevyhnutné vysporiadať sa s otázkou právneho postavenia disciplinárnej, resp. Odvolacej komisie SPF v zmysle, či pri rozhodovaní o disciplinárnych previneniach členov žalovaného vystupuje v postavení orgánu verejnej správy podľa ustanovenia § 4 SSP.

92. V zmysle čl. 1 ods. 1 Stanov žalovaného, Slovenská plavecká federácia je športovou organizáciou podľa § 8 ods. 1 zákona o športe, ktorá má právnu formu občianskeho združenia založeného podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov a ktorá na území Slovenskej republiky plní úlohy národného športového zväzu. Pokiaľ ide o definíciu športovej organizácie, túto vymedzuje zákon o športe v ustanovení § 8 nasledovne: „Športovou organizáciou je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti alebo cieľom činnosti je športová činnosť; športovou organizáciou nie je orgán verejnej správy“.

93. Napĺňaním poslania SPF v spoločnosti sa sleduje verejný záujem a dosahujú sa ciele SPF späté s harmonickým rozvojom športu vo všeobecnosti a napĺňania verejného záujmu v športe, ktorým sú podpora a rozvoj športu mládeže, zabezpečenie prípravy a účasti športovej reprezentácie na významných súťažiach, ochrana integrity športu a podpora zdravého spôsobu života obyvateľstva.

94. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že verejný záujem je opakom tzv. súkromného záujmu a z povahy veci je možné odvodiť, že ide o taký záujem, ktorý by bolo možné označiť za všeobecne či verejne prospešný, ktorého nositelia sú síce bližšie neurčení, ale aspoň rámcovo definovateľní, a to okruhom, či spoločenstvom osôb, ako tzv. verejnosť. Tieto záujmy nesmú byť v rozpore s platnými právnymi predpismi, pričom verejné záujmy súvisia s režimom verejného práva, ako i poslaním a

úlohami orgánov verejnej moci. Podmienka verejného záujmu musí mať obsah, ktorý slúži na dosiahnutie cieľa ustanoveného ústavou. Verejným záujmom v športe sa v zmysle ustanovenia § 2 zákona o športe rozumie „podpora a rozvoj športu mládeže, zabezpečenie prípravy a účasti športovej reprezentácie Slovenskej republiky (ďalej len „športová reprezentácia“) na významnej súťaži, ochrana integrity športu a podpora zdravého spôsobu života obyvateľstva.“

95. Z uvedeného vyplýva, že z hľadiska verejného záujmu športové organizácie spĺňajú podmienky definície orgánu konajúceho vo verejnom záujme. Jednou zo zložiek verejnej správy je aj záujmová samospráva, kam patria predovšetkým rôzne stavovské organizácie, ale aj iné korporácie fungujúce na záujmovom princípe o členstvo v tejto organizácii. Pod uvedený pojem možno subsumovať všetky inštitúcie, ktoré svoju existenciu odvodzujú od združovacieho práva a zároveň tie, ktoré spája konkrétny spoločenský záujem. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky možno v kontexte športových organizácií a ich disciplinárnych orgánov hovoriť o týchto ako o orgánoch záujmovej samosprávy sui generis, ktorým zákon o športe zveril okrem iného právomoc rozhodovať o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb. Zákon o športe svojou dikciou zároveň upravil pri športovej organizácii, ktorá rozhoduje ako disciplinárny orgán o disciplinárnom previnení svojho člena, definíciu orgánu verejnej správy (§ 4 písm. c/ SSP).

96. Po zvážení uvedených argumentov zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky stanovisko, že rozhodovanie disciplinárnych orgánov športovej organizácie v rámci disciplinárneho konania možno považovať za „administratívne trestanie“ tak, ako ho definuje Správny súdny poriadok v ustanovení § 194. Z uvedeného dôvodu možno rozhodnutie odvolacej komisie žalovaného považovať za spôsobilý predmet prieskumu v rámci správneho súdnictva.

97. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že zákon o športe vytvára predpoklady pre rozhodovanie sporov orgánmi športovej organizácie (ustanovenie § 52 zákona o športe), športovými rozhodcami (ustanovenie § 53 zákona o športe) a disciplinárnymi orgánmi (ustanovenie § 54 zákona o športe), pričom právna ochrana členov športovej organizácie voči rozhodnutiam disciplinárnych orgánov je poskytovaná v intenciách správneho súdnictva.

98. Disciplinárna zodpovednosť v športe predstavuje osobitný zodpovednostný vzťah vyplývajúci z interných noriem športovej organizácie. Prameňom úpravy sú disciplinárne poriadky, umožňujúce sankcionovať zakázané správanie na základe zmluvnej akceptácie ich záväznosti v športovej zmluve. Disciplinárne konanie je typom konania týkajúceho sa administratívneho trestania, ktorého výsledok môže závažným spôsobom zasiahnuť dookruhu práv disciplinárneho previnilca nielen pri výkone jeho povolania (profesionálny športovec), ale môže ovplyvniť aj jeho spoločenské a profesijné postavenie a dobré meno.

99. Základný zákonný rámec právnej úpravy disciplinárneho konania je obsiahnutý v druhej hlave 3. časti zákona o športe, konkrétne v ustanovení § 54. V zmysle § 54 zákona o športe, disciplinárne konanie môžu viesť disciplinárne orgány športovej organizácie voči športovcovi, športovému odborníkovi, športovej organizácii alebo inej osobe, ktorá má príslušnosť k športovej organizácii, za porušenie pravidiel súťaže, predpisov športového zväzu alebo rozhodnutia športového zväzu, ktorého sa dopustila v čase, keď mala príslušnosť k športovej organizácii. Skôr ako o „spor“ sa v predmetnom prípade jedná o vyvodzovanie „zodpovednosti za delikt“.

100. Disciplinárne konanie tvorí významnú súčasť systému zabezpečenia spravodlivosti v rámci každej športovej komunity fungujúcej na platforme občianskeho združenia registrovaného v Registri právnických osôb v športe, pričom forma konania a inštitucionálna úprava je odlišná a osobitná pre každú športovú organizáciu. Značná autonómia športových zväzov v oblasti úpravy ich disciplinárnych poriadkov následne vedie v praxi k situáciám, kedy v rámci jednotlivých disciplinárnych konaní vznikajú rozdiely v procesných právach, resp. povinnostiach jednotlivých športovcov. V zásade je možné skonštatovať, že práve zákon o športe s účinnosťou od 01. januára 2016 upravuje právne vzťahy v športe.

101. Vo vzťahu k žalovanému vymedzuje základné východiská disciplinárneho konania jednak ustanovenie § 54, § 80 ods. 3, § 82 ods. 2 písm. f/ bod 5, atď. zákona o športe, ako aj Disciplinárny poriadok SPF, ktorý upravuje druhy disciplinárnych opatrení a základné zásady ich ukladania, ochranné opatrenia, skutkové podstaty disciplinárnych previnení, disciplinárne konanie vrátane odvolacieho konania a evidenciu disciplinárnych opatrení a ochranných opatrení.

102. Ako už bolo vyššie naznačené, sporným v prejednávanej veci bol spôsob oznamovania rozhodnutí Odvolacej komisie SPF prostredníctvom ich uverejnenia na webovom sídle žalovaného a s ním súvisiace stanovenia začiatku plynutia lehoty na podanie správnej žaloby na preskúmanie rozhodnutia Odvolacej komisie SPF.

103. Správny súdny poriadok upravuje základnú lehotu na podanie správnej žaloby v ustanovení § 181 ods. 1, a to v trvaní dvoch mesiacov, pričom udalosťou určujúcou začiatok plynutia uvedenej lehoty je oznámenie rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému táto žaloba smeruje, dotknutej osobe. Súdna prax vo vzťahu k povahe predmetnej lehoty ustálila, že sa jedná o lehotu procesnoprávnou, čo má za následok, že na jej zachovanie postačuje, pokiaľ je správna žaloba podaná na správnom súde alebo sa odovzdá na prepravu v posledný deň danej lehoty. V porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, ktorá začiatok plynutia lehoty vzťahovala na doručenie rozhodnutia orgánu verejnej správy v poslednom stupni, Správny súdny poriadok precizuje začiatok plynutia lehoty na oznámenie rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, ktoré v sebe subsumuje jednak doručenie písomného vyhotovenia rozhodnutia alebo opatrenia a jednak sa za oznámenie považuje aj ústne vyhlásenie rozhodnutia v prítomnosti toho, koho sa rozhodnutie týka, pokiaľ sa účastník vzdal nároku na doručenie písomného vyhotovenia.

104. Najvyšší súd Slovenskej republiky mal za preukázané, že predmet prieskumu v danom prípade predstavovalo rozhodnutie žalovaného č. SPF/2017/OK/U4/P zo dňa 02.08.2017, ktorým odmietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Disciplinárnej komisie SPF č. SPF/2017/DK/Z1/U5 zo dňa 11.05.2017. Z obsahu spisového materiálu bolo zároveň zrejmé, že predmetné rozhodnutie Odvolacej komisie SPF bolo uverejnené na internetovej stránke žalovaného www.swimmsvk.sk dňa 16.08.2017, pričom žalovaný, opierajúc sa o znenie čl. 55 ods. 3 v spojení s čl. 62 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SPF, označil predmetný deň za začiatok plynutia lehoty na podanie správnej žaloby v zmysle § 181 ods. 1 SSP. Krajský súd v Bratislave sa priklonil k názoru žalovaného a v súlade s ním stanovil ako posledný deň dvojmesačnej lehoty na podanie správnej žaloby deň 16.10.2017. Keďže žaloba žalobcu zo dňa 24.10.2017 bola podaná osobne na Krajskom súde v Bratislave dňa 24.10.2017, Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že žaloba bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty na jej podanie, t.j. oneskorene.

105. Z dikcie čl. 55 ods. 3 Disciplinárneho poriadku SPF vyplýva, že disciplinárna komisia oznamuje rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia jednak vyhlásením rozhodnutia previnilcovi v prípade, ak sa osobne zúčastnil na prerokovaní disciplinárneho previnenia a jednak oznámením výroku rozhodnutia na webovom sídle SPF po vydaní rozhodnutia, ak nebolo rozhodnuté, že sa na webovom sídle SPZ zverejní celé rozhodnutie. Z gramatického výkladu predmetného ustanovenia možno odvodiť záver, že napriek absencii zlučujúcej spojky definujúcej vzťah oboch foriem oznámenia, vyhlásenie rozhodnutia v prítomnosti previnilca nemá za následok odpadnutie povinnosti dané rozhodnutie zverejniť súčasne aj na webovom sídle SPF.

106. Pokiaľ ide o problematiku oznamovania rozhodnutí Odvolacej komisie SPF účastníkovi konania, túto Disciplinárny poriadok SPF na rozdiel od oznamovania rozhodnutí Disciplinárnej komisie SPF, nijakým spôsobom nereguluje. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom žalobcu, že uvedené predstavuje síce medzeru v internom predpise žalovaného, ktorú možno vo všeobecnosti charakterizovať ako absenciu úpravy, avšak Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň poukazuje na skutočnosť, že doručovanie písomností v disciplinárnom konaní upravuje priamo zákon o športe v ustanovení § 99 ods. 4 v spojení s § 82 ods. 2 písm. f/ bod 5.

107. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti striktnie namietal správnosť použitia analógie legis s ustanoveniami čl. 55 ods. 3 Disciplinárneho poriadku na prípady oznamovania rozhodnutí Odvolacej komisie SPF. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti konštatuje, že žalobca v rámci svojej argumentácie správne poukázal na odlišnosti prvostupňového a odvolacieho disciplinárneho konania, spočívajúce okrem iného v možnosti účastníka disciplinárneho konania zúčastniť sa osobne prerokovania disciplinárneho previnenia v prvom stupni a súčasne sa oboznámiť s obsahom rozhodnutia disciplinárnej komisie v čase jeho vyhlásenia (v prípade využitia práva účasti na prerokovaní).

108. Naproti tomu v prípade odvolacieho konania Disciplinárny poriadok SPF s účasťou previnilca na prerokovaní disciplinárneho previnenia nepočíta, z čoho vyplýva, že účastník disciplinárneho konania nedisponuje časovým údajom týkajúcim sa termínu prejednávania jeho veci a tým pádom ani orientačným časovým rozhraním, v rámci ktorého by malo dôjsť k oznámeniu rozhodnutia Odvolacej komisie SPF. Vychádzajúc z uvedeného nemožno podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky legitímne požadovať, aby účastník disciplinárneho konania po podaní odvolania proti rozhodnutiu Disciplinárnej komisie SPF z vlastnej iniciatívy sledoval webové sídlo žalovaného, navyše, keď uvedený spôsob oznamovania rozhodnutí Odvolacej komisie SPF prostredníctvom internetovej stránky žalovaného nemá ani oporu v ustanoveniach Disciplinárneho poriadku SPF.

109. V uvedenom kontexte Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil názor, že za účelom vyplnenia existujúcej medzery v Disciplinárnom poriadku SPF je nevyhnutné aplikovať ustanovenia zákona o športe, ako predpisu vytvárajúceho základný právny rámec disciplinárneho konania v športe. Práve uvedený predpis v spoločných ustanoveniach, aplikovateľných na všetky druhy konaní upravených daným zákonom, a to konkrétne v § 99 ods. 4, vymedzuje spôsoby doručovania písomností, medzi ktoré okrem iného zaraďuje aj doručovanie písomností prostredníctvom poskytovateľa poštových služieb. Rovnako svoj záver odvodzuje i z povinnosti národného športového zväzu zverejňovať na športovom portáli rozhodnutia disciplinárnych orgánov zväzu, resp. športovej organizácie.

110. Vzhľadom na charakter rozhodnutí disciplinárnych komisií o disciplinárnych previneniach členov športových organizácií, ktoré svojim obsahom bezpochyby zasahujú do práv a právom chránených záujmov účastníkov disciplinárneho konania, je podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci legitímne v záujme zachovania právnej istoty požadovať stanovenie takej formy oznámenia daného rozhodnutia, pri ktorej nebudú vznikať odôvodnené pochybnosti o reálnej možnosti účastníka disciplinárneho konania oboznámiť sa v rozhodujúcom čase s obsahom predmetného rozhodnutia, resp. takej formy, pri ktorej sa rozhodnutie reálne dostane do dispozičnej sféry jeho adresáta. O uvedenom niet pochybností aj s poukazom na ustanovenie § 17 ods. 1 písm. k/ zákona o športe, podľa ktorého žalovaný, ktorý plní funkciu národného športového zväzu, je povinný nielen na svojom webovom sídle, ale aj v informačnom systéme športu, zverejniť rozhodnutie disciplinárnych orgánov, čo v tomto prípade preukázané nebolo. V prípade pochybností je možné podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uzavrieť, že až zverejnením disciplinárneho rozhodnutia na športovom portáli sa rozhodnutie (ak nebolo dotknutej osobe doručené, resp. oznámené v jej prítomnosti) považuje za doručené.

111. Nakoľko žalovaný v prejednávanej veci oznamoval rozhodnutie Odvolacej komisie SPF spôsobom, ktorý nemal oporu v Disciplinárnom poriadku SPF, ani v zákone o športe, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že rozhodnutie nebolo v danej veci riadne a zákonným spôsobom doručené a preto nemohla uplynúť ani lehota na podanie správnej žaloby za účelom preskúmania zákonnosti daného rozhodnutia.

112. Vzhľadom na rozporuplnosť a možnú rozdielnosť výkladu ustanovení disciplinárnych poriadkov vo veci oznamovania rozhodnutí disciplinárnych komisií, Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za nevyhnutné upraviť predmetnú problematiku doručovania rozhodnutí v disciplinárnych konaniach odkazom na zákon o športe, a to v záujme predchádzania vzniku pochybností o určení momentu oznámenia daného rozhodnutia účastníkovi disciplinárneho konania, ktoré predstavuje kľúčový aspekt z hľadiska stanovenia začiatku plynutia lehôt. Optimálnym riešením, umožňujúcim eliminovať riziko vzniku obdobných sporov, je stanovenie takej formy oznamovania rozhodnutí Odvolacej komisie SPF (resp.

disciplinárnych orgánov), ktorá zabezpečí, aby sa predmetné rozhodnutie reálne dostalo do dispozičnej sféry dotknutého účastníka disciplinárneho konania, a tým pádom, aby oboznámenie sa s jeho obsahom nebolo závislé iba od jeho aktivity spočívajúcej v iniciatívnom sledovaní webového sídla žalovaného. Zákonom stanovenou formou je doručenie disciplinárneho rozhodnutia disciplinárne stíhanej osobe v písomnej, resp. elektronickej forme tak, ako to upravuje v ustanovení § 99 ods.4 zákon o športe.

113. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave v spojení s opravným uznesením podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Úlohou Krajského súdu v Bratislave bude danú vec prejednať a po splnení procesných podmienok následne meritórne rozhodnúť, pričom krajský súd je pri rozhodovaní v súlade s § 469 SSP viazaný právnym názorom kasačného súdu.

8.

114. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.